

Pismo je napisano 2070. Njegova važnost je:

IMPRESIVNA

Nadam se, da te čitanje neće
oneraspoložiti: ali pošalji ga dalje, da se
svi zamisle i predoče, što nam se može
dogoditi!

Jučer ujutro sam pod vratima našao čudnu omotnicu. Papir je bio hrapav i siv, kao da je mješavina papira i kovine. Marke nije bilo, a moja adresa je bila napisana jasno i pravilno. Znatizeljno sam otvorio pismo. Pismo je bilo napisano rukom i rukopis mi se učinio poznat. Još je čudniji bio datum i sadržaj pisma, koje vam dajem u nastavku.

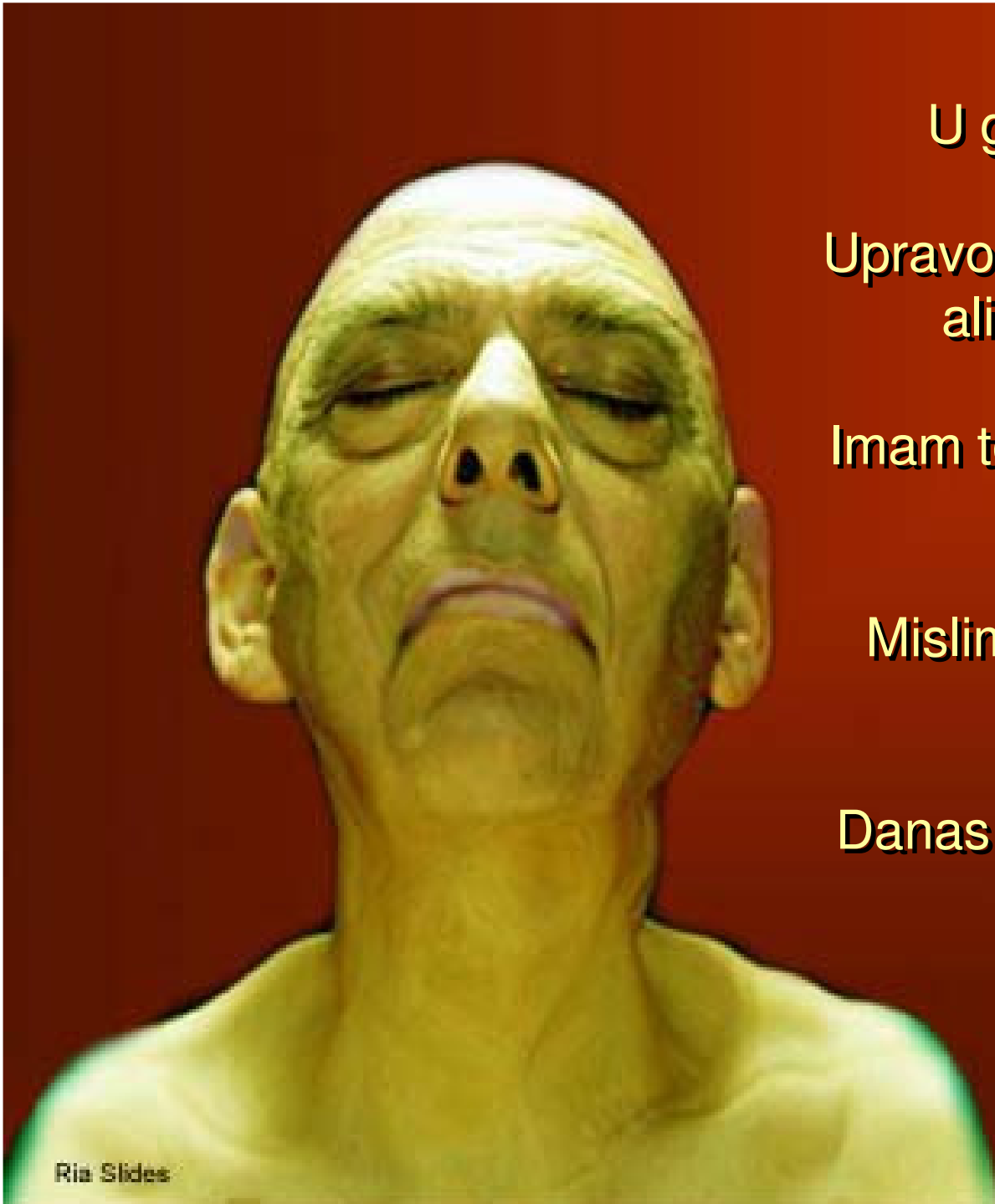
PISMO NAPISANO GODINE 2070.

Ria Sides

Dokument, objavljen u reviji
"Crónica de los Tiempos"
iz aprila 2002.

www ww w www w
Wwwwww w w ww w wwwwww
wwwwww w w w wwwwww ww w
w w www wWwwwwww w w ww w
wwwwwwwww wwwwww w w ww
www ww w www wWwwwwww w w
ww w wwwwwwwww wwwwww w
w w wwwwww ww w w w www w
Wwwwwww w w ww w
wwwwwwwwwWwwwwww w w ww w
wwwwwwwww wwwwww w w w
wwwwww ww w w w www
wWwwwwww w w ww w
wwwwwwwww wwwwww w w ww
www ww w www wWwwwwww w w
ww w wwwwwwwww wwwwww w
w w wwwwww ww w w w www w
Wwwwwww w w ww w wwwwww

U godini 2070-toj smo.

Upravo sam napunio 50 godina,
ali kao da ih imam 85.

Imam teške probleme, jer pijem
malo vode.

Mislim da mi je preostalo još
malo vremena.

Danas sam jedna od najstarijih
osoba u društvu.

Sjećam se kad mi je bilo 5 godina.

Sve je bilo sasvim drugačije.

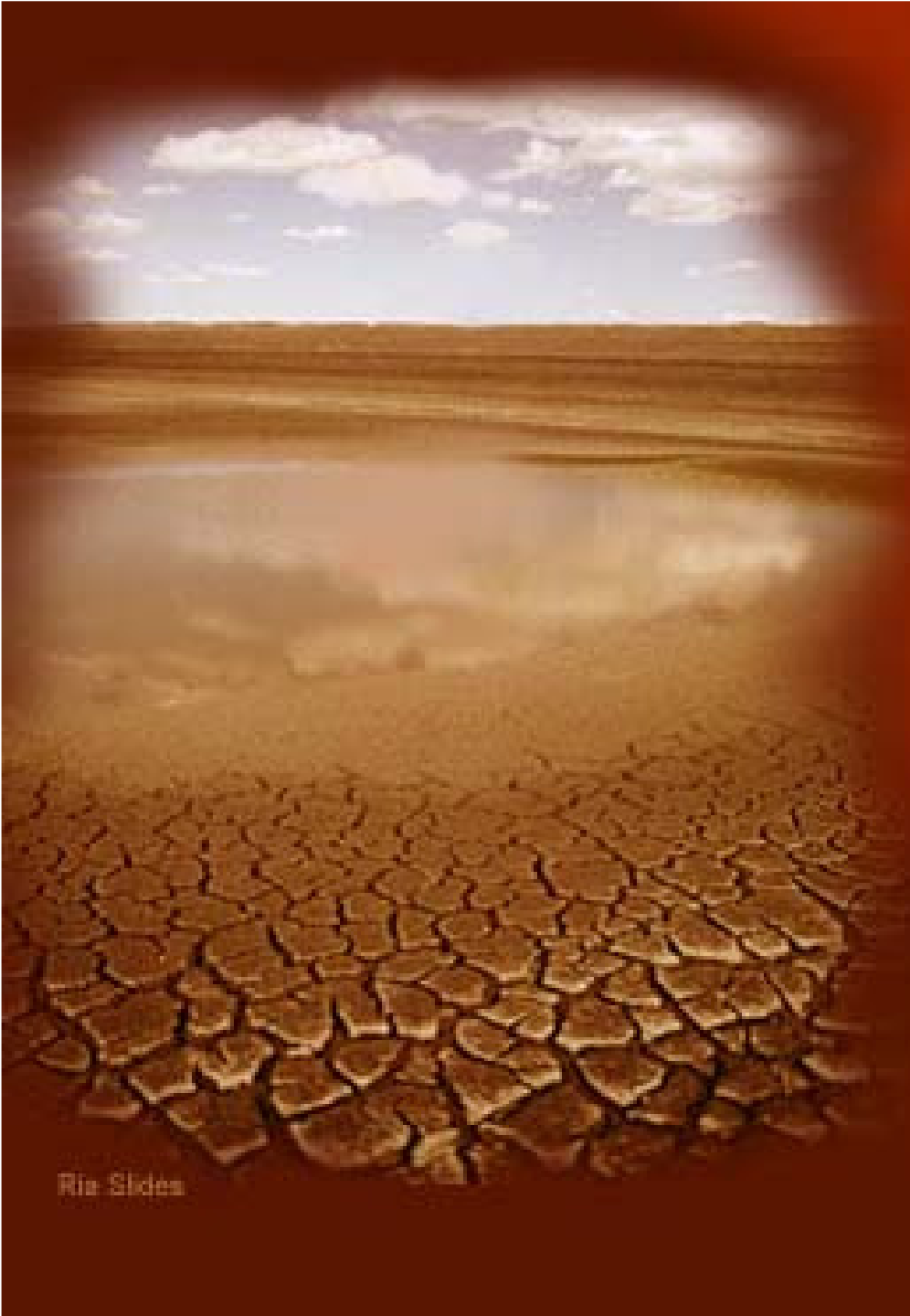
U parkovima je bilo puno drveća, kuće su imale lijepe vrtove, a ja sam si mogao priuštiti punu kadu vode ili stajati cijeli sat pod tušem.

Sada za čišćenje upotrebljavamo maramice navlažene mineralnim uljima.

Prije su sve žene imale lijepu kosu.
Sada si moramo brijati glavu, da je čista bez uporabe vode.

Prije je moj otac prao auto
vodom koja je tekla iz cijevi.

Sada djeca ne mogu vjerovati da
se voda upotrebljavala na takav
način!

Sjećam se mnoštva oglasa
“Štedi vodu”, ali nitko ih nije
poštivao i ljudi nisu ni mislili da
bi vode moglo nestati.

Sada su sve rijeke, potoci,
jezera, slapovi i mora
kontaminirani do te mjere, da
se to više ne može popraviti ili
ih više uopće nema.

Cijelo područje oko nas je jedna velika pustinja.

Ria Sides

Infekcije probavnog sustava, kožne bolesti i infekcije urinarnog trakta su osnovni uzroci smrti.

Ria Sides

Industrija je paralizirana, nezaposlenost je dramatična.
Postrojenja za čišćenje vode su glavni izvor zaposlenja, plaćaju
pitkom vodom umjesto novcem.,.

Napadi za čašu vode su na zapuštenim ulicama svakidašnja pojava...

Hrana je 80% sintetična.

Nekada su govorili da odrasla osoba treba popiti 8 čaša vode na dan.

Danas jedva popijem pola čaše!
Ako imam i toliko!

Odjeću nakon nošenja bacamo, jer je grozna.
Morali smo se vratiti starom izvoru, jer vodovodna mreža ne radi,
nema vode.

Izgled ljudi je vrijedan sažaljenja. Izobličena tijela, dehidrirana koža puna rana zbog ultraljubičastih zraka, jer više nema ozonskog omotača oko Zemlje.

Zbog isušenosti je koža 20-godišnje djevojke kao kod 40-godišnjakinje.

Znanstvenici proučavaju razne mogućnosti, ali rješenja nema.

Voda se ne može proizvesti. Više nema dovoljno niti kisika, jer više nema drveća. Pomanjkanje kisika je znatno snizilo kvocijent inteligencije novih generacija.

Morfologija sperme ljudi se promijenila.

Posljedica toga su djeca rođena s deformacijama, mutacijama i problemima u radu unutarnjih organa.

Vladi moramo plaćati zrak koji udišemo. 137 m³ dnevno za odraslog čovjeka

Oni koji ne mogu plaćati, moraju otići iz “područja s ventilacijom” gdje su ogromna mehanička pluća koje rade na sunčevu energiju.

Zrak nije dobre kvalitete, ali može se disati.

Prosječna starost je 35 godina.

U nekim državama još uvijek postoje oaze s vegetacijom uz rijeke,
ali ih strogo čuva vojska.

Voda je postala
dragocjenost, skuplja od
zlata ili dijamanta...

Nema više drveća, jer skoro nikada ne pada kiša.
Ako pada, pada kisela kiša.

Zbog atomskih pokusa i jake industrije kraja 20. i početka 21. stoljeća, godišnja doba su se drastično promijenila.

Ljudi su bili upozoreni na ta djelovanja, upozoreni da treba zaštititi okoliš, ali nitko nije mario za to.

Kad me moja kći moli, da joj pričam kako je bilo kad sam bio mlad, pričam joj o tome kako su šume bile lijepe.

Pričam joj o kiši, o cvijeću, kako je bilo lijepo kupati se u rijeci, loviti ribu i piti vodu do iznemoglosti.

I o tome kako je ljudima bilo lijepo...

Ona me pita:
- Oče! Zašto više nema vode?

Tada osjetim strašno stezanje u
grlu!

Ne mogu pobjeći od osjećaja
krivnje, jer pripadam generaciji
koja je uništila okolinu, koja
jednostavno nije dovoljno
ozbiljno shvaćala sva ta
upozorenja...

Ria Slides

Sada naša djeca plaćaju
visoku cijenu...

Ozbiljno mislim, da se više neče moći živjeti na Zemlji, jer je
okolina uništena do te mjere, da više nema povratka...

Kako bih se rado vratio natrag i ljudima objasnio kamo vodi njihov nemar...

... dok je još bilo dovoljno vremena da se spasi naš planet!

PORUKU POŠALJI SVIM LJUDIMA
KOJE POZNAJEŠ!

PREKO SVAKOGA, KOJI PROČITA OVU
PORUKU, STVARA SE SVIJEST, DA JE
POTREBNO UČINITI NEŠTO ZA NAŠU
PLANETU I ZA BUDUĆNOST NAŠE
DJECE.

BRIGA ZA PLANETU ZEMLJU NIJE ŠALA,
RADI SE O ISTINITIM ARGUMENTIMA!